

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 20 iunie 2012 — Cascina Tre Pini s.s./Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare și alții

(Cauza C-301/12)

(2012/C 258/19)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Cascina Tre Pini s.s.

Pârâți: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare și alții

Întrebările preliminare

- I. 1. Se opune aplicării corecte a articolelor 9 și 10 din Directiva nr. 92/43/CEE ⁽¹⁾ dispoziția națională (articolul 3 alineatul 4-bis din Decretul Președintelui Republicii nr. 357 din 1997) care prevede o competență din oficiu a regiunilor și a provinciilor autonome de a propune revizuirea SIC, fără a stabili și o obligație a acestor administrații de a-și exercita competența menționată, în cazul în care particulari proprietari ale ariilor cuprinse în SIC solicită, în mod justificat, exercitarea acestei competențe, cel puțin în cazul în care particularii invocă degradarea mediului din zona respectivă?
 2. Se opune aplicării corecte a articolelor 9 și 10 din Directiva nr. 92/43/CEE dispoziția națională (articolul 3 alineatul 4-bis din Decretul Președintelui Republicii nr. 357 din 1997) care prevede o competență din oficiu a regiunilor și a provinciilor autonome de a propune revizuirea SIC, în urma unei evaluări periodice, fără a prevedea intervale de timp precise pentru evaluare (de exemplu, la doi ani, trei ani etc.) și fără a prevedea ca evaluarea periodică atribuită regiunilor și provinciilor autonome să fie notificată prin forme de publicitate colectivă, pentru a permite persoanelor interesate să prezinte observații sau propuneri?
 3. Se opune aplicării corecte a articolelor 9 și 10 din Directiva nr. 92/43/CEE dispoziția națională (articolul 3 alineatul 4-bis din Decretul Președintelui Republicii nr. 357 din 1997) care prevede că inițiativa revizuirii SIC revine regiunilor și provinciilor autonome, fără a prevedea și o competență de inițiativă a statului, cel puțin cu titlu subsidiar, în cazul inacțiunii regiunilor sau a provinciilor autonome?
 4. Se opune aplicării corecte a articolelor 9 și 10 din Directiva nr. 92/43/CEE dispoziția națională (articolul 3 alineatul 4-bis din Decretul Președintelui Republicii nr. 357 din 1997) care prevede o competență din oficiu a regiunilor și a provinciilor autonome de a propune revizuirea SIC, cu totul discreționară și neobligatorie, chiar și în cazul în care s-au produs — și au fost constatate oficial — fenomene de poluare sau degradare a mediului?
- II. [...] Procedura prevăzută la articolul 9, din Directiva 92/43/CEE, reglementată de legiuitorul național prin articolul 3 alineatul 4-bis din Decretul Președintelui Republicii 357/97 trebuie considerată o procedură care trebuie să se finalizeze, în mod necesar, printr-un act administrativ sau este doar o procedură care are un rezultat facultativ? Prin „procedură care trebuie să se finalizeze, în mod necesar, printr-un act administrativ” trebuie să se înțeleagă o procedură care, „dacă sunt îndeplinite condițiile, trebuie să constea în transmiterea propunerii regionale, de către ministrul Mediului și Protecției Teritoriului, Comisiei Europene”, fără ca aceasta să implice nicio considerație privind interpretarea sa ca procedură care poate fi activată doar din oficiu sau și la cererea unei părți?
- III. 1. Dreptul comunitar și, în special, Directiva 92/43/CEE se opun legislației unui stat membru care impune deschiderea unei proceduri de declasificare, în locul adoptării unor măsuri suplimentare de monitorizare și protecție, pe baza sesizării unui particular cu privire la starea de degradare a sitului?
2. Dreptul comunitar și, în special, Directiva 92/43/CEE se opun legislației unui stat membru care impune deschiderea unei proceduri de declasificare a unui sit cuprins în rețeaua Natura 2000 pentru protecția unor interese exclusiv private de natură economică?
3. Dreptul comunitar și, în special, Directiva 92/43/CEE se opun legislației unui stat membru care prevede, în prezența unor proiecte de infrastructuri de interes general, social și economic, recunoscute și de Uniunea Europeană, care ar putea aduce un prejudiciu unui habitat natural recunoscut în sensul directivei, deschiderea unei proceduri de declasificare a sitului, în locul adoptării unor măsuri compensatorii pentru a garanta coerența globală a rețelei Natura 2000?
4. Dreptul comunitar și, în special, Directiva 92/43/CEE se opun legislației unui stat membru care, în privința habitatelor naturale, ia în considerare interesele economice ale proprietarilor individuali, permițându-le să obțină o hotărâre a instanței naționale care impune redelimitarea sitului?

5. Dreptul comunitar și, în special, Directiva 92/43/CEE se opun legislației unui stat membru care prevede declasificarea sitului, în prezența unei degradări de origine antropică, iar nu naturală?

(¹) Directiva Consiliului 92/43/CEE din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale, precum și a faunei și a florei sălbatice (JO L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Højesteret (Danemarca) la 29 iunie 2012 — Metro Cash & Carry Danmark ApS/Skatteministeriet

(Cauza C-315/12)

(2012/C 258/20)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Højesteret

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Metro Cash & Carry Danmark ApS

Pârâtă: Skatteministeriet

Întrebările preliminare

1. Directiva 92/12 (¹) și Regulamentul nr. 3649/92 (²) trebuie interpretate în sensul că un comerciant dintr-un stat membru care, în împrejurări precum cele din acțiunea principală, vinde produse supuse accizei care au fost eliberate pentru consum în statul membru respectiv și care sunt livrate la locul de desfășurare a activității economice a vânzătorului unui cumpărător rezident într-un alt stat membru, fără ca vânzătorul să contribuie la asigurarea sau la organizarea transportului, are obligația de a verifica (i) dacă achiziția produselor supuse accizei este realizată în vederea importului lor în acest al doilea stat membru și (ii) dacă produsele respective sunt importate pentru uz privat sau pentru uz comercial?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, în momentul vânzării produselor supuse accizei în împrejurări precum cele din acțiunea principală, comerciantul este obligat să aplice, atunci când realizează verificările menționate, regulile de prezumție referitoare la intenția cumpărătorului cu privire la produsele achiziționate?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, Directiva 92/12 și Regulamentul nr. 3649/92 trebuie interpretate în sensul că un vânzător, precum cel menționat în cadrul primei întrebări, în împrejurări precum cele din acțiunea principală, trebuie să respingă oferta unui cumpărător de a achiziționa produse supuse accizei în cazul în care cumpărătorul respectiv nu prezintă exemplarul 1 al documentului de însoțire simplificat prevăzut la articolul 4 din Regulamentul nr. 3649/92, dacă acesta efectuează achiziția

pentru a utiliza produsele accizabile în scopuri comerciale în țara sa de origine? Răspunsul la această întrebare este de asemenea necesar în cazul în care trebuie să se aplice regulile de prezumție la care se face trimitere în cadrul celei de a doua întrebări.

4. Intrarea în vigoare a Directivei 2008/118 (³) și abrogarea Directivei 92/12 determină modificarea situației juridice în ceea ce privește implicațiile Directivei 92/12 asupra răspunsurilor la primele trei întrebări?

5. Expresia „*produse achiziționate de persoane particulare pentru uz propriu*” de la articolul 8 din Directiva 92/12 — în prezent articolul 32 alineatul (1) din Directiva 2008/118 — trebuie interpretată în sensul că include sau poate să includă achiziția de produse supuse accizei în împrejurări precum cele din acțiunea principală? În cazul unui răspuns negativ la această întrebare, achizițiile menționate trebuie să intre sub incidența articolului 7 din Directiva 92/12 și/sau a articolului 33 din Directiva 2008/118?

(¹) Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse (JO L 76, p. 1, Ediție specială 09/vol. 1, p. 129).

(²) Regulamentului (CEE) nr. 3649/92 al Comisiei din 17 decembrie 1992 privind documentul de însoțire simplificat pentru circulația intracomunitară a produselor supuse accizelor și care au fost eliberate pentru consum în statul membru de expediere (JO L 369, p. 17, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 162).

(³) Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE (JO L 9, p. 12).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Svea Hovrätt (Suedia) la 2 iulie 2012 — Procedură penală împotriva lui Daniel Lundberg

(Cauza C-317/12)

(2012/C 258/21)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Svea Hovrätt

Partea din acțiunea principală

Daniel Lundberg

Întrebările preliminare

1. Expresia „transporturi de mărfuri în scopuri necomerciale” cuprinsă la articolul 3 litera (h) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 (¹) trebuie interpretată în sensul că privește transportul de mărfuri efectuat de un particular în cadrul activității sale recreative, care este însă finanțată în parte prin contribuții financiare (sponsorizări) din partea unor terți sau întreprinderi?